

РЕШЕНИЕ

№ 1094

гр. Варна, 08.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 22 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо М. Минев

при участието на секретаря Тания Г. Иванова
като разгледа докладваното от Христо М. Минев Административно наказателно дело № 20223110201974 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на против Наказателно постановление № 38-35/14.03.2022г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ гр.София, с което, на основание чл. 116, ал. 3 т.2 от ЗМИП, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 54, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 1 вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление, като навежда доводи за материална несъставомерност; за неprecизно описание; за маловажност на случая. Моли за отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Ц. от САК, която поддържа жалбата и претендира разноси по представен списък.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява от ю.к. В. Предлага атакуваното НП да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и

служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.01.2021 г., в гр. Варна, между „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД, ЕИК 131164582, чрез управителя и представляващ дружеството М. Хр. Ч., действащ чрез пълномощника си К. Г. Ч., ЕГН *****, (пълномощно рег. №3461 of 27.04.2020 г. на нотариус рег. №633 на Нотариалната камара) и „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828, с адрес гр.Варна, ул. „Македония“ №98, вх. В, ет.2, ап.1, представлявано от управителите Пл. Г. П., ЕГН ***** и Вл. Т. Щ., ЕГН *****, е сключен договор за поръчка.

В процеса на проверка, от страна на ДАНС е установено, че на 22.01.2021г., в гр. Варна, „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД, ЕИК 131164582, в качеството си на лице, което извършва по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, задължен субект по чл. 4, т. 18 от ЗМИП, не е отказало установяването на делово взаимоотношение съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗМИП с клиента си „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828, след като не е могло да изпълни изискванията за комплексна проверка по чл. 10, т. 1 от ЗМИП, а именно да идентифицира законните представители на клиента си съгласно реда и условията, предвидени в чл. 54, ал. 7, изречение първо, вр. с чл. 53, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, преди сключването на договор за поръчка с дата 22.01.2021г., с което е извършило нарушение на цитираните разпоредби.

На 22.01.2021г., в гр. Варна, между „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД, ЕИК 131164582, чрез управителя и представляващ дружеството М. Хр. Ч., действащ чрез пълномощника си К. Г. Ч., ЕГН *****, (пълномощно рег. №3461 of 27.04.2020 г. на нотариус рег. №633 на Нотариалната камара) и „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828, с адрес гр.Варна, ул. „Македония“ №98, вх. В, ет.2, ап.1, представлявано от управителите Пл. Г. П., ЕГН ***** и Вл. Т. Щ., ЕГН *****, е сключен договор за поръчка.

В процеса на проверката, от „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД по отношение на идентификацията на законните представител на „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828, Пл. Г. П., ЕГН ***** и Вл. Т. Щ., ЕГН *****, подписали договора за поръчка, не са предоставени копия от официалните им документи за самоличност.

С цел изясняване на фактическата обстановка, както и допълване на наличната информация, свързана с идентифицирането на законните представители на „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828, от страна на длъжностните лица от САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС, участващи в проверката е установено, че жалбоподателят не е идентифицирал физическите лица представляващи „Еко Фураж“ ООД, като не са били представени

официални документи за самоличност на управителите на дружеството, а идентификацията съгласно разпоредбата на чл.15 ал.1 от ЗМИП следва да се извърши от задълженото по ЗМИП лице преди установяване на делови взаимоотношения. Констатирано е, че е направен отказ от представителите на „Еко Фураж“ ООД да предоставят копие от документите си за самоличност.

За извършеното административно нарушение е съставен и предявен Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-8173/20.12.2021г., с което е ангажирана административнонаказателна отговорност на задълженото лице. Писмени възражения срещу АУАН не са били депозираны.

С Протокол за доброволно предаване Вх. №ФР-11-7944/26.07.2021 г. са предоставени следните писмени разяснения, подписани от П. Ст. - съдружник и служител за контакт, и оказване на съдействие на контролните органи, относно „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828:

"....-във връзка с чл. 54, ал. 7 ЗМИП и прилагането на чл. 53 ЗМИП и по конкретно: * чл. 53, ал. 1 ЗМИП, е извършена идентификация на физическите лица - управители и съдружници в дружеството Пл. Г. П. и Вл. Т. Щ., непосредствено преди подписването на договора за посредничество; Физическите лица управители и съдружници в дружеството са отказали да предоставят за снемане на копие, официалните си документи за самоличност...

Видно от предоставените писмени разяснения „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД не е идентифицирало законните представители на клиента си „ЕКО ФУРАЖ“ ООД чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Като обективна причина за това се сочи отказ от страна на законните представители на клиента да предоставят за снемане на копие официалните си документи за самоличност. Това обстоятелство е довело до невъзможност от страна на „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД да изпълни изискванията за комплексна проверка по чл. 10, т. 1 от ЗМИП, а именно да извърши идентификация на клиента си, в частност на законните му представители.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗМИП в случаите, при които задълженото лице по чл. 4 от ЗМИП не може да изпълни изискванията за комплексна проверка по чл. 10, т. 1 - 4 от ЗМИП, то е длъжно да откаже извършването на операцията или сделката или установяването на делови взаимоотношения, в т. ч. и сключване на договор.

Въпреки че, „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД не е могло да идентифицира законните представители на клиента си „ЕКО ФУРАЖ“ ООД чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, то не е отказало установяването на делово взаимоотношение, каквото

задължение произтича от чл. 17, ал. 1 от ЗМИП.

Като не е отказало установяването на делово взаимоотношение с клиента си „ЕКО ФУРАЖ“ ООД, ЕИК 103602828, след като не е могло да изпълни изискванията за комплексна проверка, а именно да идентифицира законните му представители Пл. Г. П., ЕГН ***** и Вл. Т. Щ., ЕГН *****, чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, преди сключването на договор за поръчка от 22.01.2021г., на 22.01.2021г., в гр.Варна, „БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС“ ООД е извършило административно нарушение по чл.17 ал.1 вр. с чл.10 т.1 вр. чл.54ал.7, изречение първо, вр. чл.53 ал.1 и чл.15 ал.1 от ЗМИП.

Констатирано е било, че извършеното нарушение от страна на въззивника е седмо по ред от един и същ вид в рамките на една година, поради което и правилно е било квалифицирано като системно нарушение, което е наказуемо по чл.116 ал.3 т.2 от ЗМИП.

Правилно е отбелязано, че определението за системно нарушение е отразено в §1 т.15 от ЗМИП.

Извършеното нарушение се доказва от представените заверени копия на: договор за поръчка от 22.01.2021г.; разпечатки от Гугъл на „ЕКО ФУРАЖ“ ООД; дружествен договор на дружество с ограничена отговорност „ЕКО ФУРАЖ“ ООД; справка актуално състояние от търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел от 22.01.2021 г. Писмо - искане на документи от 26.07.2021г. към Заповед №ФР-41 79/06.07.2021 г.; Писмено обяснение относно място и начин на сключване на договорите с клиентите- юридически лица, посочени в т. 1 на Писмо- искане на документи от 26.07.2021 г. към Заповед №ФР-9-79/06.07.2021 г.; Протокол за доброволно предаване с Вх. №ФР-11-7944/26.07.2021 г.; Писмени разяснения относно „ЕКО ФУРАЖ“ ООД съгласно Писмо - искане на документи от 26.07.2021 г. към Заповед №ФР-9-79/06.07.2021 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на актосъставителя И.Н.; АУАН; кореспонденция; списък на служители; заповеди за компетентност, копия на останалите шест НП, издадени за санкциониране на идентични нарушения в едногодишен срок и др.

Доказателствена съвкупност се отличава с еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен.

Важно е да се отбележи, че разпитаният актосъставител ясно си спомни и разказа за случая, дори с детайли, които нямат принципно отношения към предмета на доказване. В подкрепа на казаното от него са и приложените писмени доказателства, като спорът между страните касае приложението на материалния и процесуалния закон.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Възражението за допуснато съществено процесуално нарушение е неоснователно. И в АУАН, и в НП се съдържат твърдения за всички обстоятелства, попадащи в предмета на доказване, като възражението касае

информация, попадаща извън инкриминираната законова норма и случаи, предхождащи процесния. Съдът намира, че е ирелевантно дали процесното НП е издадено първо или седмо по ред, като същественото в случая е наличието на множество идентични нарушения извършени в едногодишен срок.

По приложението на материалния закон:

НП е законосъобразно от материалноправна гледна точка.

Императивната норма на чл. 54, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 1 вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП изисква, по отношение на законните представители на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, да се прилага чл. 53 - представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, още преди установяване на делови взаимоотношения – действия, каквито се установява, че са били предприети. Сключен е бил договор за поръчка от 22.01.2021г., на 22.01.2021 г., в гр.Варна, между въззивното дружество и „ЕКО ФУРАЖ“ ООД.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. "нарушения на просто извършване" или "формални нарушения". Същото се явява довършено със самия факт на

неизпълнение на предвидените в закона задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци в застрахователната дейност – съставляваща съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на това бездействие се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

Предвид всичко гореизложено, законосъобразно и обосновано е била ангажирана

административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По вида и размера на санкцията

Съгласно нормата на чл. 116, ал. 3, т. 2 вр. ал.1 от ЗМИП, лице по чл. 4, т. 1 – 6 и 8 – 11 ЗМИП, което извърши или допусне да се извърши нарушение на чл. 7, чл. 9, чл. 11, ал. 1 – 3, чл. 12 – 22, чл. 24 – 31, чл. 33 – 60, чл. 65 – 69, чл. 72, ал. 1 – 3 и 5 – 7, чл. 73, ал. 1, чл. 74, ал. 1 – 5 и 11, чл. 76, ал. 1, чл. 80, чл. 87, ал. 4, чл. 101, ал. 11, чл. 106, ал. 2, 4 и 5, чл. 107, ал. 4, чл. 110, ал. 1 и 2 и чл. 111, ал. 1 ЗМИП, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва за тежки или системни нарушения с имуществена санкция от 10 000.00 до 2 000 000.00лв. Наложена санкция е в размер определен в границите на законовия минимум, съобразен е с вида и тежестта на нарушението и съдът намира, че санкцията се явява правилна и съответна на нарушението. Административнонаказателното производство не познава института на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, а производството е образувано по жалба на санкционираното лице (при забрана *non reformatio in peius*), поради което

всякакво обсъждане на размера на законосъобразно наложената финансова санкция се явява безпредметно.

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и защитата от служител с юридическо образование, както и предвид изричната претенция за присъждане, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към минималния по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-35/14.03.2022г., издадено от Председателя на, с което, на основание чл. 116, ал. 3, т.2 ЗМИП, на "БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС" ООД е наложена имуществена санкция, в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл. 17, ал.1, вр. чл.10 т.1, вр. чл.54 ал.7, вр.чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП.

ОСЪЖДА "БЪЛГЕРИАН ПРОПЕРТИС" ООД, ЕИК 131164582 да заплати на ДАНС сумата от 100.00 лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Варненски районен съд пред Административен съд – Варна, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Варна: _____